

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Necessitate Et Modo Ministrandi
Sacramenta Tempore pestis**

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

2. An poßint pastores aliquo casu excusari à ministratione huius
sacramenti?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

212. DE NECES. ET MOD. MINIST.
tanto periculo multo minus tenebitur
alteri.

R. Quod assumitur non esse verum,
quando subditi sunt in articulo mortis, de
quo semper agimus, tunc enim deberent
potius pastori infecto confiteri & accipere
sacramentum cum periculo corporalis vi-
tae, quam se periculo æternæ mortis expo-
nere.

Q V A E S T I O II.

*An possint pastores aliquo casu excusari à mi-
nistracione huiss sacramen-
ti.*

Quæstionis explicatio.

Superiore quæstione statuimus regulam
generalem in fauorem animarum ordi-
nare, videlicet per se & simpliciter obliga-
ri pastores tempore pestis ad excipiendas
suum subditorum confessiones.

Quærimus modo in fauorem parochio-
rum, an talis sit regula, quæ patiatur excep-
tionem, possitque fieri, ut certo casu pa-
stores excusentur ab administratione hu-
ius sacramenti?

Responsio.

Possunt certo casu excusari; quia pre-
ceptum

ceptum de auditione confessionum est af-
firmatiuum, poterunt ergo tales concurre-
re circumstantiæ, vt desinat obligare,
hæc est enim illius præcepti natura.

Dices, Describe huiusmodi casum.

R. Verbi gratia: Si pastor moraliter cer-
to sciret peste infectum non habere con-
scientiam peccati mortalis, seu esse bene
dispositum ad mortem, & alioquin peri-
culum vitæ corporalis ipsius ministrantis
esset magnum & moraliter euidens, ma-
xime si ponamus vnicum esse pastorem,
vt ordinarie fit in pagis & in quibusdam
oppidis, quo mortuo vel infecto, non
speraretur facile prouideri posse populo
de alio, illis enim circumstantiis positis,
peste infectus non est in necessitate, & bo-
num commune cui seruatur pastor, mul-
tum præponderat priuatæ utilitatitatis

peste infecti, de quo vide (a)

a dist. 23. q. 2.

Maiorem in 4. senten-

tiarum,

):(

④ 3

Q V A